

Uvodna beseda

V tolteškem izročilu učimo, kako pomembno je biti spoštljiv do drugih živali, ki bivajo z nami na tem lepem planetu. Poleg tega priznavamo, da so nas vse živali zmožne učiti s svojimi lastnostmi in s svojim vedenjem, občudujemo pa tudi bogastvo kulturnih in bajeslovnih zgodb, ki razkrivajo našo prepletenost s temi čudovitimi bitji že od pradavnine.

Živali tudi ponazarjajo dejstvo, da smo človeške živali iz osupljivo raznovrstne palete življenja na Zemlji dobile dodatno sposobnost oblikovanja svoje stvarnosti z domišljijo, jezikom in ročno spretnostjo. Ljudje lahko s temi mogočnimi darovi preučujemo, ustvarjamo in izpopolnjujemo. Gradimo kulture, se preobražamo ter spreminjamo naravo in naravni svet. Gre za edinstvene sposobnosti, pridržane za človeško žival, in imamo odgovornost, da te sposobnosti uporabljamo modro in za korist vseh.

Na žalost vemo, da pogosto ni tako. Človekova dejavnost in nedejavnost škodita številnim živalim in

Kadar opazujemo vedenje živali, na primer, ga po navadi primerjamo s svojim. Radi bi bili podobni nekaterim živalim, radi bi odražali njihovo eleganco, moč ali modrost. Drugih pa se morda bojimo ali pa preziramo njihovo vedenje. Tako se učimo o sebi in tem, kaj bi radi spremenili v svojem življenju.

S tem pa nočem reči, naj ima modrost v tej knjigi »najvišjo veljavo«. Že tisočletja si izmišljujemo, pripovedujemo in povzemamo zgodbe o živalih in svojih odnosih do njih. Te vsekakor lahko pomagajo, ampak če nismo pozorni, lahko začnemo verjeti, da so te zgodbe popolna resnica. Tako lahko um spremeni koristne zgodbe v vraževerja, zaradi katerih lahko postanemo dovzetni za besede ljudi, ki bi nas radi zaradi svojih koristi vrteli okrog malega prsta.

Tolteško izročilo nas opominja, naj se osvobodimo vseh vraževerij, vključno s tistimi, ki jih morebiti imamo o živalskem svetu, in da naj raje zaupamo svoji intuiciji – česar živali niso nikoli pozabile.

Upam, da bo ta knjiga obogatila vaše življenje z ljubeznijo in veseljem ter da bo našla posebno mesto v vaši knjižnici kot vir, poln spoznanj, h kateremu se boste redno vračali še veliko let.

Z vso ljubeznijo,
don Miguel Ruiz

UVOD

Ko je mladič dovolj star, ga mama jaguarka odpelje ven na svoje ozemlje, kjer ga uči, kako zalezovati, plavati, se skrivati in izdelati dom. Letni časi se sedemkrat zamenjajo in mladič je kmalu pripravljen, da se sam poda ven.

Nekega dne mladi jaguar naleti na majhno čredo jelenov. Previdno jih zalezuje in se skuša ob tem spomniti materinih nasvetov, vendar ni preveč prepričan vase. Jeleni se obrnejo in ga zagledajo, on pa se obotavlja in brezizrazno strmi vanje. Jeleni se mu posmehujejo. *Kje je tvoja mama? Ne bojimo se te!* Jaguar se vrne domov in več dni noče sam oditi ven. Namesto tega sledi mami, kadar ta odide na lov. Čemerem je in počuti se majhnega. Nazadnje mama glasno in zaščitniško zarenči nanj. *Ne hodi za mano. Ne bom lovila s tabo. Misliš, da se moč skriva v meni, ampak tvoja moč se skriva v tebi. Nikoli ne pozabi – jaguar si.*

Mama odskaklja med drevesa, mladi jaguar pa spregleda. Predala mu je znanje, kako preživeti, ni pa

katerega koli modrega rekla ali seznama pravil za življenje. Takšna je moč živalskih nauk.

V vseh starih zgodbah iz vseh kultur na Zemlji, od mojih in vaših prednikov, živali igrajo pomembno vlogo pri stvarjenju sveta. Sodelujejo s svojimi človeškimi brati in sestrami, govorijo človeške jezike in učijo ljudi, kako razumeti njihovo živalsko sporazumevanje. Ptice, medvedi, klopotače, ribe in žuželke v teh zgodbah delijo svojo modrost. Živali nas tudi danes vodijo in nam pripovedujejo svoje modrosti. Otroci obožujejo govoreče živali v risankah in slikanicah in med odraščanjem vsi vsrkavamo arhetipsko modrost pajkov, golobov, rejnih živali in morskih bitij. V odrasli dobi pa pogosto pozabimo, kako ostati odprti za iste nauke.

Iz tega razloga lahko mogoče rečemo, da šamani bolj kot v katerem koli drugem modrostnem izročilu vidijo naravni svet kot našega velikega učitelja, živali povsod okrog nas pa kot ambasadorje te temeljne modrosti.

Tolteški šamanizem

Moja družina po rodu izvira iz starodavnih Toltekov – ljudstva, ki se je uspešno razvijalo v današnji južni in osrednji Mehiki pred tisoč do tri tisoč leti. Tako kot prastare vedske kulture v Indiji v istem

obdarjeni z življenjem v človeški obliki, pomeni, da lahko izbirate, kako želite živeti. Zaradi tega ste umetnik, ustvarjalec. Namen tolteških naukov je zavediti se moči, ki se skriva v nas vseh.

Šamani v tolteškem izročilu, naguali, so v tem pogledu imeli živali za odlične učiteljice. Kako? Hja, začeti moramo s temeljno resnico, ki je skupna Toltekom in številnim drugim domačim in staroselskim izročilom po vsem svetu: z izjemnim spoštovanjem do naših nečloveških bratov in sester. Druga bitja imamo že sama po sebi za odraz nagualske življenjske sile, za soprebivalce tega planeta – nič boljše ali slabše od nas, temveč preprosto drugačne. Podobni smo si v številnih pogledih: vsi imamo fizično telo, ki potrebuje kisik in vodo v neki obliki, seveda pa smo vsi odvisni tudi od očeta Sonca in matere Zemlje, ki nam zagotavljata hrano, ki jo potrebujemo za preživetje in rast.

Za razliko od drugih živali na planetu pa imamo ljudje ustvarjalen um brez primere, ki si zmore izmišljevati zgodbe o tem, kaj zaznava. Pravzaprav je ta umska sposobnost pripovedovanja zgodb samodejna in stalna. Zato v tolteškem izročilu pravimo, da um stalno sanja, svoji stvarnosti pa pravimo osebne sanje.

Ta sanjajoči um je ključna razlika med nami in našimi nečloveškimi prijateljicami, ki ima številne pozitivne in negativne posledice. Njegova prednost je to, na primer, da se lahko že ob kratkem pogledu

vnašamo ljubezen v vsak del svojih sanj – še zlasti na vsa področja, na katerih trpimo. Konec koncev je ljubezen moč, ki preoblikuje moro v prijetne sanje.

Sanjajoči um zlahka postane zasvojen s svojim strupom in zato v mojem izročilu pravimo, da je človeški um zasvojen s trpljenjem. Tako kot velja za vse zasvojenosti, se tudi ta okrepi s ponavljanjem in po mojem mnenju je ta zasvojenost s trpljenjem morda največja težava človeštva. Ker smo temu tako blizu, je mogoče ideja težko razumljiva. Po svoje nas večina razume, kako lahko naše misli in vedenje pridejo pod vpliv kemičnih snovi, ampak ali res postajamo zasvojeni z nesrečnostjo?

Za boljše razumevanje, kaj hočem povedati, najprej razmislimo o svojem ravnanju, pri čemer za hip odmislimo svoje prikrita želje ali vzgibe. Trpljenje si v življenju povzročamo na različne načine: garamo do onemoglosti, da bi si lahko kupili stvari, ki jih ne potrebujemo, potem pa se razjezimo ali užalostimo, če jih ne moremo dobiti. Čas in energijo porabljamo za nadzorovanje vedenja drugih in vplivanje nanj, potem pa jim odrekamo ljubezen, kadar se stvari ne iztečejo tako, kot bi mi hoteli.

Največje muke, ki jih povzročamo sami sebi, pa trpimo zaradi zavračanja samega sebe. Smo edina žival na planetu, ki verjame, da ni dovolj dobra. Nosoroginja ob pogledu na svoje rogove ali gube varovalne kože ne reče *Uf*. Je popolna nosoroginja prav takšna,

neskončen krog trpljenja. Neločljivo povezovanje svoje vrednosti in sreče s katero koli izmed manj pomembnih človeških lastnosti je zavračanje najgloblje resnice, ki pravi, da smo vsi vredni ljubezni. Pravzaprav smo bitja ljubezni in imamo v vsakem trenutku možnost izbrati ljubezen namesto strupenih navad svojega uma.

Glede na to, da večino trpljenja, ki ga doživljamo, ustvarjamo v svojih mislih, je še dobro, da lahko premagamo to zasvojenost, ki nas izčrpava in osamlja. Sposobnost uma za pripovedovanje zgodb lahko izrabimo za nekaj lepega in se otresemo njegove zasvojenosti s preigravanjem scenarijev, ki porajajo trpljenje za nas in druge. To je zdravilna pot in šamani v moji družini so nam z živalmi pogosto kazali pot do tega zdravljenja.

Živali, na primer, ne podlegajo zasvojenosti s trpljenjem, za katero je dovzeten človeški um. Niso vezane na dogovore, ki nam izkrivljajo stvarnost. Kadar so šamani v moji družini opazili, da so oni sami ali drugi ujeti v moro pripovedovalskega uma, so jih napotili k živalim, naj pri njih poiščejo nasvete za svobodno življenje v sedanjem trenutku. Šamani so vedeli, da življenje obstaja zgolj v sedanjem trenutku, kjer je nagaual. Zasvojenost uma s trpljenjem nas zelo pogosto izvabi iz sedanjega trenutka, da iščemo mir v prihodnosti ali prečesavamo preteklost in se obsojamo ali grajamo. Mislimo, da bomo srečni samo, če dobimo

vam pri določeni živali zdi koristna lastnost ali sposobnost, morda jaz doživljam zelo drugače. Živalska modrost je zgolj eden izmed številnih pripomočkov v umetniški paleti, s katero lahko ustvarjate svoje življenje. Ne obstaja zgolj ena doktrina, modrosti na teh straneh pa črpam iz narave, znanosti, umetnosti, bajeslovja ter različnih verskih in duhovnih izročil, ki se mi zdijo pomembna. Priporočam vam, da uporabite tisto, kar vam ustreza.

Cenimo lahko sicer raznolik nabor modrosti v živalskem svetu, vendar lahko tudi gojimo posebne odnose z nekaterimi posebnimi živalmi, ki nas privlačijo. To so naše živali moči – svete spremljevalke, ki jih lahko pokličemo, da bi nam pomagale na našem edinstvenem zdravilnem potovanju. Nauki, ki jih učijo, in darovi, ki jih delijo, imajo poseben pomen za nas in v našem zdravilnem delu uživajo sveto mesto. Te živali so naša ogledala.

Kaj hočem povedati z ogledalom? Pripovedovalski um si pri dojemanju stvari delno pomaga tudi z razmišljanjem in primerjanjem. Naj ponovim, da lahko ta sposobnost pripelje do hudega trpljenja, ampak ko razumemo ta vidik pripovedovalskega uma, ga lahko izrabimo v svojo veliko korist. Pri živalih moči to pomeni, da lahko raziščemo, kako vsaka od lastnosti določene živali odraža enega od naših notranjih vidikov. Značilnosti, ki jih opazimo pri živalih, občutki, ki jih vzbujajo v nas – tako pozitivni kot

in uma ter izboljša razumevanje različnih prehodov in poti v našem življenju. Pot živali moči je torej pot do naše osebne moči – takšne, ki spoštuje vse živali kot svete vodnice.

Na koncu pa še to: ker so živali naša ogledala, so lahko tudi naše zdravilke. Ko z njihovo modrostjo zdravimo sebe in svoje osebne sanje, prispevamo k zdravljenju okvarjenih sistemov, ki se morda zdijo precej zunaj našega neposrednega osebnega vpliva. Pravzaprav nas živalski svet potrebuje, da mu pomagamo ozdraviti planet negativnosti, bolečin in opustošenja, ki ga je človeški um prizadejal sanjam planeta.

Knjiga na začetku vsebuje osnovne nauke, kako lahko sodelujemo z živalmi moči. Živali lahko dajejo navdih, ponujajo mogočne simbole za različna obdobja našega življenja, razvijajo naše vrline in nam pomagajo razumeti naše šibke točke. Živali moči nas lahko vodijo pri odločanju tako, da nam pomagajo odkrivati pomen določenih doživetij. V tolteškem izročilu se zavedamo, da lahko različne živali odražajo različne stopnje v življenju. Nekatero živalske učiteljice pridejo in gredo, druge pa lahko ostanejo z nami vse življenje kot naše vodnice. Ne belite si glave s tem, ali sodelujete s »pravimi« živalmi oziroma ali »pravilno« delate z živalsko medicino.

Upam, da vas bo ta knjiga spremljala na vašem potovanju in da se boste lahko vedno znova zatekali k njeni modrosti. Zato so v drugem delu informacije o

Podobno je ustvarjalec stvarnosti vsako bitje na Zemlji – vse od ameb do gora. Nobena oseba, žival ali vidik narave ni boljši ali slabši, bolj ali manj umetniški od drugega. Vsak od nas ima osebne sanje, zgodbo, ki si jo pripovedujemo, vsi pa imamo skupno zgodbo, sanje planeta. To pomeni, da vsi soustvarjamo stvarnost življenja na Zemlji in celo v vesolju kot celoti. Zavest sama je pripovedovalska energija, ki poganja vesolje.